

‘यि गोवा हिंदू असोसिएशन’ कला विभाग निर्मित आणि ‘नाट्यसंपदा कलामंच’ प्रकाशित ‘संगीत मत्स्यगंधा’ या अजरामर नाटकाची दुसरी इनिंग आजपासून सुरु होत आहे. त्यानिमित्ताने या नाटकाच्या आजवरच्या सुवर्णप्रवासाचा धांडोळा.

‘गुं तता हृदय है’, ‘जर्जरून भासे मजला’, ‘साद देती हिमकिंखरे’ ही गीते प्रत्यक्ष रंगमंचावर अनुभवलेल्या पिंडीने आता व्याप्ती किमान सतती पार केली आहे. त्यामुळे मध्यी पिंडी आणि त्यानंतरच्या आजवर्त्ती पिंडी ही अजरामर गीते फल आकाशवाहीच्या सौजन्याने ऐकता आली, तेजघेव काय ते समाधान. प्रत्यक्ष रंगमंचावर हा संगळा संगीत नाटकाचा सुर्वर्णकाळ अनुभवता येईल, असे क्लिकरह वाटले होते. यांच्या काळात नुनील इर्द यांनी आपल्या ‘हर्वेरिअम’ प्रवेशादरम्यान आणि तत्पूर्वी निपुण धमार्गिकारी आणि चमूने ‘कट्टार काळजात घुसली’ रंगमंचावर आपले होते. दरम्यान, ‘कट्टार...’ रिनेमारवरुपात रापेची पढावावर आला. त्यालाही रसिकांचा मोठा प्रतिसाद लाभला. म्हणजेच युक्त पिंडीला आजही संगीत नाटकांचे अन्यु आणि औरसुवर्च असल्याचेच अधोरेहित झाले.

या संकलना पारवर्षीवर जेव्हा ‘यि गोवा हिंदू असोसिएशन’ने आपला कला विभाग संक्रिय करत, पुन्हा एकदा ‘संगीत मत्स्यगंधा’चे सुर्वर्णक्षम्य युक्त पिंडीला दाखवले आणि ते अधक मेहनानंतर आज प्रत्यक्षात आणल, या अजरामर नाटकाच्यापाठ्या आज तब्बल ५३ पर्यंती उघडत आहे, कला नेहुनीच काळावर मात करत असले, ‘संगीत मत्स्यगंधा’सारखी नाटके यांच्यात दोलक आहे. वसंत कानेटकर लिखित आणि यि गोवा हिंदू असोसिएशन, कला विभागाची निर्मिती

यि गोवा हिंदू असोसिएशन (कलाविभाग) निर्मित नाट्यसंपदा कला मंच प्रकाशित

एक कलात्मक प्रवास

निरुपा केणी

थि

योवा हिंदू असोसिएशनचा विभाग जवळ जवळ वीस दर्शनांतर संक्रिय झाला आहे. अलिकांडे ६ ऑफस्ट, २०१७ रोजी पि गोवा हिंदू असोसिएशन कला विभाग निर्मित आणि नाट्यसंपदा कला मंच प्रकाशित ‘सं मत्स्यगंधा’ या नाटकाच्या मुहूर्त पि गोवा हिंदू असोसिएशनच्या ‘गोमतीधाम’ या डॉक्टर दादासाहेब घटकमकर मार्गीवरील वारस्तु दिमाखात साजरा झाला. कला विभागातके पुनर्व नाट्यानिर्मिती करायलीच हा कार्यकर्त्यांचा निश्चिर आणि त्यांने स्वर्ण हे सारे आता प्रत्यक्षात उल्लऱ आहे या नाटकाच्या शुभारंभाचा प्रयोग, आज २४ सप्टेंबर, २०१७ रोजी मुंबईतल्या शिवाजी मंदिरात होणार आहे. अद्यात नाटकाच्या पुनर्निर्मितीसाठी ‘सं मत्स्यगंधा’ या नाटकाचीच निवड का केली गेली. हा प्रश्न आम्हाला अनेक वेळा विचारात आला. नाटकाची निवड करतोयेची कला विभाग आणि नाट्यसंपदा कला मंचातके याही प्रश्नावर विचाराविनियम करण्यात आला होता आणि तर्व दृष्टिकोनातून साधकाकायक चर्चा करान, पूर्ण विचाराती हे नाटक रंगभूमीवर आणल्याचा निर्णय देण्यात आला.

‘सं मत्स्यगंधा’ या नाटकाची संहिता बहुरिंयाच्या घोषनात गणराज्याच्या माजराच्या प्रकृतिधर्माची आहे. ही कहाणी आहे पराशराच्या पालनाची, सत्यकीच्या अबोधतेची, शत्रुघ्नीच्या लालसेची, भीमाच्या अपिरीची, अर्द्धेया सुडाची आणि महामाराताच्या नांदीची. ही कहाणी आहे मानवाच्या प्रवृत्तीच्या मुद्राची. या कहाणीला अंत नाही. प्रश्नेक कालखंडात आणा वित्येक संत्वाची, पराशर, शत्रुघ्नीचा आपले हो; भीमाही जमीली. प्रत्येक कालखंडात ही कहाणी घडेल. जोपरी ही पृथ्वीमता असेल, हे बळांड असेल लोपरी ही कालातीत कहाणी पुन्हा पुन्हा अदारेल.

या उत्कृष्ट नाट्यसंहितेचा गतिलाई तरलायवैती पीडीचावा, संगीत नाटकाविष्याची त्यांना आकर्षण वाटावे, संगीत नाटकाविष्याची त्यांच्यात ओढ, पोडी निवड यांची मासाटी या नाटकाच्या तर्व टप्प्यावर तरलाईला सामावून घेण्याचा प्रयत्न पि गोवा हिंदू असोसिएशन कला विभाग आणि नाट्यसंपदा कला मंचाद्वारे होत आहे.

‘संगीत मत्स्यगंधा’ या नाट्यकलाकृतीचे सिद्धांस्त लेखक प्रा. घरीत कानेटकर, त्याच्या लेखकीचे सामग्र्य, त्यांनी रंगावलेल्या व रसिकांना अलंकृत करावाचा व्यक्तिरेखा, विलेद अविषेकी यांचे मंडमुख्य तारणारे संगीत ही या नाटकाची बलस्थाने

आहेत. या मूळ संहितेस दर्लिंगिलही यांना न लावता आजव्या रसिकांना भावेल आणा पदार्थीने नाटक आम्ही रसिकांसमोर ठेवत आहोत. पि गोवा हिंदू असोसिएशन कला विभागाने आजवर उत्तमोत्तम आणि समाजाबोधाच्या करणारी विचारप्रवर्तक नाटके रसिकांसमोर तादर केली. या ज्येष्ठांनी हे कर्त केले त्यांचे आतीविद आजव्या पाठीसी निवित्तच असलील.

१९६४ साली ‘सं मत्स्यगंधा’ जेव्हा रंगभूमीवर आले रायावेळी संस्कृती-आहोतला वाकाशकाळ, पराशर-रामदास कामत आणि नाटकाचे दिव्यांक व भीमाचीभूमिका साकाशावरे श्रेष्ठकलाकार मास्टर दासाराम यांनी या इतिहास यडव्याला होता. या पुनर्निर्मित नाटकात रामदास कामत हे तरुण कलाकारांना गदनावे मर्नदर्हने करत आहेत हे या नाटकाचे भाष्य. आजवर आपांदीचे संगीत दिव्यांक असोक पलकी यांचे पार्वतींगीत या नाटकात लाभलेले आहे. संपदा कुलकर्णी-जोगळेहर या नाटकाच्या दिव्यांकांका आहेत. पंडित अरविंद विकाशकर यांनी या नाटकासाठी, नाट्यसंपदा कलामंदावे अनेक पण्यांकर यांचे नव सुधकते होते. अनेक पण्यांकर यांनी निर्मिती प्रमुख मूळांना या नाटकासाठी अतिजय मेहनत घेलेली आहे हे नवूद करणे आमचे करीव आहे.

तेव्हा तरलाईलाई या नाटकाच्या संदेश काय; तर- प्रेम करीही आपांके नसाते, आपांके असाते से आपले मन, आपले विचार, आपल्या प्रवृत्ती, दी-पुरुष निर्णयनियमांचे एकमेकांसाठीच घडलेले असलात, समाजाने धारलेल्या आवरणाच्या मर्यादा मनुष्याच्या भूल्यासाठी असलात, संस्कारित मन रसायाच्या यांदारांचे भाजावे लेण्यात, ज्यांना हे जमत नाही ते समाज-परित होतात, ची-पुरुष दोघांनीही मर्यादावे उल्लंघन कर नये हा विचार मत्स्यांसोवीची कहाणी आपल्या मनात राजवते. देशभावेने द्वे निर्माण होतो, नवाचालक वातावरणाची निर्मिती होते आणि त्यांचे दुर्घटनाच्या करणारात आणि कुटुंबांचा भोगावे लागलात. जेव्हा असून पराशराचे दुःख अनुभवावे लागते, मर्यादाच्या नाटकाची काळजात यांची आपांची निवित्त आहेत आणि त्यांची विचार काळावर आहेत.

(लेखिका पि गोवा हिंदू असोसिएशन, मुंबईच्या संयुक्त कांदवावा आहेत.)